

LETRA E PARË DREJTUAR TIMOTEUT

Përshëndetje hyrëse

1 Këtë letër e shkruan Pali, apostulli i Jezusit, Mesisë, me urdhër të Perëndisë, Shpëtimtarit tonë dhe të Mesisë, Jezusit, tek i cili varim shpresat tona. ²Ia drejtoj Timoteut, i cili u bë biri im, sepse e solla te besimi te Jezusi, Mesia.

Hir, mëshirë dhe paqe nga Perëndia Atë dhe nga Mesia, Jezusi, Zoti ynë!

Paralajmërime për mësimet e rreme

³Qëndro besnik ndaj detyrës që të dhashë kur u nisa për në Maqedoni. Atëherë të luta të qëndroje në Efes. Disa njerëz duhen penguar që të mos përhapin mësimet e rreme. ⁴Të mos merren me spekulime të pakufishme për fillimin e botës dhe për gjenealogjitë e para, sepse kjo të çon vetëm në ëndërrime të pafrytshme, në vend që t'i shërbejë planit të shpëtimit të Perëndisë, i cili ka për qëllim besimin në Jezusin, Mesinë. ⁵Çdo mësim i kishës duhet të ndihmojë për rritjen e dashurisë që vjen nga zemra e pastër, nga ndërgjegjja e mirë dhe nga feja e sinqertë. ⁶Disa u larguan nga kjo rrugë dhe humbën në biseda të kota. ⁷Ata dëshirojnë të bëhen mësues të Ligjit hyjnor, por nuk dinë se ç'flasin, as kanë idenë për çështjet për të cilat flasin me kaq vetëbesim.

⁸Ne, përkundrazi, e dimë: Ligji është i mirë në ofhtë se përdoret ashtu siç duhet. ⁹Nuk duhet harruar se Ligji nuk ekziston për ata që zbatojnë vullnetin e Perëndisë, por për ata që nuk duan t'ia dinë për të drejtën dhe rendin. Ai u drejtohet mëkatarëve që përbuzin madje edhe Perëndinë dhe urdhërimet e tij, për atëvrasësit, për nënëvrasësit, për ata që kryejnë vrasje ¹⁰dhe imoralitet, për ata që ushtrojnë pederasti, për ata që bëjnë tregti me njerëz, për ata që gënjejnë dhe japin dëshmi të rreme ose që, përveç kësaj, bëjnë atë që është në kundërshtim me mësimin e drejtë. ¹¹Ky mësim i përgjigjet lajmit të mirë, i cili m'u besua mua – lajmit që vjen nga Perëndia e lavdishme, burimi i lumturisë.

♦ Një nga qëllimet e ligjit është të frenojë të keqen. Ajo kurrë nuk mund të jetë një mënyrë shpëtimi, siç pohonin disa nga këta mësues hebrej.

Falënderim për mëshirën e Perëndisë

¹²E falënderoj Jezusin, Mesinë dhe Zotin tonë, që më dha fuqinë për të kryer detyrën time, që më çmoi për të besueshëm dhe më pranoi në shërbimin e tij. ¹³Më parë e kisha fyer, përndjekur dhe përbuzur. Por ai pati mëshirë për mua, sepse nuk dija se ç'po bëja, sepse atëherë nuk e njihja ende. ¹⁴Ai, Zoti ynë, ma dha hirin e tij me begati dhe bashkë me të, besimin dhe dashurinë që rriten nga lidhja me të. ¹⁵Kjo fjalë është e vërtetë dhe meriton besim të plotë: Jezusi, Mesia, erdhi në botë për të shpëtuar mëkatarët. Unë jam më i keqi prej tyre. ¹⁶Pikërisht për këtë arsye ai kishte mëshirë për mua dhe dëshironte të tregonte tërë durimin e tij me mua. Me mua dëshironte të jepte shembull për atë që mund të realizojë tek ata që do të besojnë në të për të marrë jetën e përjetshme. ¹⁷Perëndisë, Mbretit të përjetshëm, të pavdekshmit, të padukshmit dhe të vetmit, i oftoj nder e lavdi për këtë, për jetë e mot! Amen.

¹⁸Biri im, Timote, po ta jap këtë detyrë solemne në përputhje me profecitë që u thanë dikur për ty. Fjalët e tyre le të të japin forcë për luftën e mirë që bën. ¹⁹Ruaje fenë dhe ndërgjegjen e mirë! Disa bënë shpartallime me fenë e tyre, sepse nuk donin ta dëgjonin zërin e ndërgjegjes së tyre. ²⁰Ndër ta janë Himeneu dhe Aleksandri. Ia dorëzova Satanit (për masë ndëshkimore). Kështu do të mësojnë të mos e fyejnë më Perëndinë (me mënyrën e tyre të jetesës).

♦ Pali i kishte shkikshëruar, por ata u hakmorrën duke e kallëzuar tek autoritetet romake.

Shërbesa e i kishës

2 Gjëja kryesore për të cilën po e thërras bashkësinë, është lutja. Sillini lutjet, ndërhyrjet dhe falënderimet tuaja para Perëndisë. Lutjuni Perëndisë për të gjithë njerëzit, ²për sundimtarët dhe për të gjithë ata që kanë pushtet, që të jetojmë në paqe dhe qetësi, në nder para Perëndisë dhe ashtu siç duhet. ³Kjo është e mirë, dhe i pëlqen Perëndisë, Shpëtimtarit tonë. ⁴Ai do që të gjithë t'i drejtohen së vërtetës dhe të shpëtojnë, ⁵sepse për të gjithë ka vetëm një Perëndi dhe vetëm një ndërmjetës midis Perëndisë dhe njerëzve: njeriu Jezus Mesia. ⁶Ai dha jetën që t'i çlirojë të gjithë nga mëkatet e tyre. Kështu vërtetoi se Perëndia dëshiron t'i shpëtojë të gjithë. Kjo ndodhi në kohën e caktuar nga Perëndia. ⁷Perëndia më emëroi apostull për ta shpallur këtë hapur. Dhe ashtu është: po ju them të vërtetën. Ai më ka emëruar mësues që t'i çoj popujt johebrenj te besimi (te Jezusi, Mesia) dhe tek e vërteta.

⁸Unë dua që gjithkund në shërbesa lutjen të thonë meshkujt. Duart që ngrajnë duke u lutur, të jenë të pastra dhe zemra të jetë e lirë nga faji, pa zemërim dhe pa grindje. ⁹Gjithashtu, dëshiroj që gratë të jenë të veshura siç duhet. Ato duhet të zbukurohen me mirësjellje dhe në mënyrë të sjellshme, jo me frizurë që

bie në sy, me stoli ari, me perla ose me rroba të shtrenjta. ¹⁰Stolia e tyre duhet të përbëhet nga veprat e mira. Ashtu u përket grave që dëshirojnë të tregojnë se e nderojnë Perëndinë. ¹¹Në kohën e mësimit gratë të dëgjojnë në heshtje dhe me nënshtrim. ¹²Nuk lejoj që gratë të japin mësime në bashkësi, as t'i sundojnë burrat, por të rrinë në qetësi. ¹³Në të vërtetë, i pari u krijua Adami, dhe atëherë (për hirin e tij) Eva. ¹⁴Gjithashtu, nuk ishte Adami ai që u mashtrua nga tunduesi: gruaja u gënjye dhe nuk iu bind urdhrat të Perëndisë.

¹⁵Megjithatë, gruaja do të shpëtojë gjallë (në rastin e lindjes së fëmijëve) në qoftë se qëndron në fe e në dashuri dhe bën një jetë që i pëlqen Perëndisë. ♦♦

♦ d.m.th. Nëse nuk janë në kishë për të adhuruar Perëndinë, ndodhen atje për të tërhequr vëmendjen ndaj vetes. ♦♦ Nëse ajo i përmbahet thirrjes së saj të amësisë dhe nuk përpiqet, si Eva, për të uzurpuar autoritetin mashkullor.

Kryetari i kishës

3 Është plotësisht e vërtetë: Në qoftë se ndokush dëshiron të bëhet kryetar i kishës, dëshiron një detyrë të madhe dhe të bukur. ²Kryetari i kishës duhet të jetë një njeri pa të meta, i martuar vetëm një herë, i arsyeshëm, me mend dhe me karakter të mirë. Duhet të jetë mikpritës dhe i aftë për të mësuar. ³Nuk duhet të jetë pijanec ose njeri i ashpër, por njeri i mirë dhe paqedashës. Gjithashtu, nuk duhet të jetë i dhënë pas parasë. ⁴Duhet të jetë njeri që e udhëheq mirë familjen e tij, fëmijët e të cilit e dëgjojnë atë me plot respekt – ⁵sepse po nuk diti ndokush ta udhëheqë familjen e vet, si do të marrë përsipër kujdestarinë e kishës së Perëndisë? ⁶Të mos jetë i sapokthyer në fe, ndryshe do t'i rritet mendja, e do të dënohet siç u dënua edhe djalli. ⁷Edhe jashtë kishës duhet të ketë nam të mirë, që të mos tregojnë asnjë arsye për padi për shkak të jetës së tij të mëparshme. Përndryshe, djalli do ta përdorë këtë për t'i ngritur grackë.

Ndihmësit në bashkësi

⁸Edhe ndihmësit e kishës duhet të jenë njerëz të nderuar, njerëz të fjalës. Nuk duhet të jenë të dhënë tepër pas verës, as të pasurohen me dëshirë duke shfrytëzuar pozitën e tyre. ⁹Ata duhet ta ruajnë të vërtetën e zbuluar të fesë me ndërgjegje të pastër. ¹⁰Së pari, duhet kontrolluar nëse janë të aftë për këtë pozitë. Vetëm në qoftë se askush nuk tregon asgjë kundër tyre, lejohet të pranohen për shërbim. ¹¹Edhe gratë e tyre duhet të jenë të nderuara, jo të dhëna pas thashethemeve, por të arsyeshme dhe besnike për gjithçka. ¹²Ndihmësi i kishës duhet të jetë i martuar vetëm një herë. Ai duhet t'i drejtojë mirë fëmijët dhe familjen e tij. ¹³Kush e kryen mirë shërbimin e tij si ndihmës i kishës, do të nderohet në bashkësi dhe mund ta mbrojë me siguri fenë që na lidh me Jezusin, Mesinë.

Fshehtësia e madhe

¹⁴Po t'i shkruaj të gjitha këto edhe pse shpresoj të të vizitoj së shpejti. ¹⁵Por në qoftë se vonohem, kjo letër të tregon se si duhet sjellë në familjen e Perëndisë. Kjo familje është bashkësia e Perëndisë së gjallë, mbështetja dhe themeli i së vërtetës. ¹⁶Askush nuk mund ta mohojë: E madhe dhe e pashoqe është e vërteta që na ka bërë të njohur Perëndia: në botë u paraqit si njeri, kurse në qiell e shpall fitimtar – kështu, Mesia u shfaqësua me Shpirtin e shenjtë, u vrojtuar nga engjëjt. ♦ Ai iu shpall kombeve të botës. Gjithkund në botë u pranua me besim, kurse në qiell u pranua me nderimin më të lartë.

♦ d.m.th.u shfaqësua nga shërbesa e tij e fuqizuar nga Shpirti dhe nga ringjallja e tij.

Mbrojtja nga mësimit e rreme

4 Perëndia e ka parathënë qartë me anë të profetëve të tij se në kohët e fundit shumë veta do të largohen nga feja. Ata do të dëgjojnë shpirta gënjeshtarë dhe do të ndjekin mësime të frymëzuara nga djajtë. ²Mësime të tilla i përhapin gënjeshtarë mashtrues me ndërgjegje të vdekur, sikur të jetë djegur me hekur të skuqur. ³Ata mësojnë se njeriu nuk duhet të marrohet e as nuk duhet të hajë ushqime të veçanta. Por këto ushqime i ka krijuar Perëndia. Kush e pranoi Mesinë dhe u njoh me të vërtetën, mund t'i hajë pasi ta falënderojë Perëndinë për sigurimin e tyre. ⁴Gjithçka që Perëndia ka krijuar, është e mirë. Nuk duhet të refuzojmë asgjë prej tij, por ta hamë, në qoftë se e falënderojmë Perëndinë për këtë. ⁵Me anë të fjalës së Perëndisë dhe me anë të falënderimit shpallet se Perëndia i ka caktuar këto ushqime për të mirën tonë.

⁶Po t'ua japësh vëllezërve këto të vërteta, do të jesh shërbëtor i mirë i Jezusit, Mesisë. Si i tillë, ushqehesh nga fjala e Perëndisë dhe nga mësimi i vërtetë, të cilin e ke pranuar si parim. ⁷Largohu nga përrallat e kësaj bote e të plakave. Më mirë ushtrohu në bindjen e urdhërimeve të Perëndisë. ⁸Ushtrimi trupor ka pak vlerë, kurse ushtrimi në dëgjesën ndaj Perëndisë është i dobishëm për gjithçka; sepse sjell bekimin e Perëndisë, jo vetëm për këtë jetë, por edhe për jetën e ardhshme. ⁹Kjo është fjalë e vërtetë dhe meriton besim të plotë. ¹⁰Ne luftojmë dhe punojmë me këtë qëllim, sepse i kemi varur shpresat tona te Perëndia e gjallë. Ai është Shpëtimtari i të gjithë njerëzve, sidomos i atyre që kanë besuar në Jezusin, Mesinë. ♦

♦ Jezusi është potencialisht shpëtimtar i të gjithëve, por praktikisht vetëm i atyre që besojnë në Të.

Timoteu – shembull, mësues dhe bari

¹¹Kujtoji me këmbëngulje këto gjëra. ¹²Askush mos të të përbuzë për shkak të moshës sate të re. Bëhushembullpërbesimtarët me fjalëdhe me sjellje, me dashuri, me fedhe me pastërti. ¹³Derisatëvij, lexoje Shkrimin e shenjtëhapur me zëtlartë, predikodhemëso. ¹⁴Mos e lë pas doredhuntingëtëdhaPerëndiakurkryetarëtvunëduartmbi ty, tëdrejtuarngaudhëzimetprofetike.

¹⁵Kujdesohupëratë me tëcilën je ngarkuar, qëtëgjithëtënjihen me përparimet e tua.

¹⁶Kujdespërjetëntëndedhepërmësimintënd; kontrollojitëdyvazhdimisht. Atëherë do tërealizosh jo vetëmshpëtimin e vetvetes, por edheshpëtimin e dëgjuesvetëtu.

5 Mos u sill ashpër me plak. Nëqoftë se duhet ta qortosh, fol me të si ta kishe baba. Gjithashtu, duhet t'i qortoshtërinjtëporsivëllezër, ²gratëmënëmoshë si nëna, tërejat si motra me vetëpërmbajtjentëduhur.

Mbështetjefinanciare e vejushavedheshërbimi i tyre në bashkësi

(Br 25,4; 17,6; 19,15)

³Trajtojivejushat me respekt, nëqoftë se ështëfjalapërvejushatëvërtetaqë nukkanëasnjeripër t'i ndihmuar me tëholla. ⁴Përkundrazi, nëqoftë se njëvejushë ka fëmijë ose nipa, mëparëduhettëpërpiqenataqë t'i përmbushindetyrat e tyre ndajfamiljes, dhe t'uashpërblejnënënavë ose gjysheveatëqëatakanëbërëpër ta. Kjo i pëlqen Perëndisë. ⁵Por një vejushë e vërtetë që është krejtësisht e vetmuar, ka mësuar t'i varë shpresat plotësisht te Perëndia dhe nuk pushon së luturi atij ditë e natë, ⁶kurse vejusha që jeton nga prostitucioni, tashmë është e vdekur, pavarësisht se është gjallë. ⁷Për këtë ngul këmbë, që ta kenë parasysh të gjitha vejushat, në mënyrë që jeta e tyre të mos ketë të sharë. ⁸Në qoftë se ndokush nuk kujdeset për vejushat nevojtare të familjes së tij, e sidomos në qoftë se ato jetojnë bashkë me të, ai e ka mohuar Mesinë dhe është më i keq se një i pafë. ⁹Një grua mund të shënohet në regjistrin e vejushave, vetëm në qoftë se i ka kaluar gjashtëdhjetë vjeç. Përveç kësaj, ajo duhet të ketë qenë e martuar vetëm një herë. ¹⁰Ajo duhet të jetë e njohur për veprat e saj të mira; t'i ketë edukuar mirë fëmijët, të ketë qenë mikpritëse, t'u ketë larë këmbët besimtarëve, t'i ketë ndihmuar ata që kishin nevojë; shkurt: të jetë përpjekur me çdo mënyrë për të bërë mirë.

¹¹Mos i shëno në regjistër vejushat më të reja. Epshi mund t'i largojë nga premtimi solemn ndaj Mesisë, dhe t'i bëjë të kërkojnë të martohen përsëri. ¹²Kështu, ato bëhen faktore për shkeljen e betimit (të mos martohen më për t'iu kushtuar vetëm lutjes). ¹³Përveç kësaj, mësohen me përtaci dhe shkojnë shtëpi më shtëpi; bëhen llafazane, nuk shikojnë punën e tyre dhe flasin gjëra që nuk u përkasin. ¹⁴Për këtë dua që vejushat e reja të martohen, të lindin fëmijë dhe të kujdesen për shtëpitë e tyre. Atëherë ato nuk do t'u japin kundërshtarëve tanë asnjë shkak për të folur keq për ne. ¹⁵Disa tashmë u larguan nga Mesia dhe ndjekin djallin.♦

¹⁶Në qoftë se ndonjë besimtar ka në familjen e tij vejusha, të kujdeset për to, që të mos i bëhen barrë kishës. Shpenzimet e jetesës që jep bashkësia, duhet të vlejnë vetëm për vejushat e vetmuara.

♦ aludim për prostitucion.

Kryetarët e kishës

¹⁷Kryetarët që janë kujdestarë të mirë të kishës, meritojnë pagë të dyfishtë, e sidomos në qoftë se punojnë si predikues dhe si mësues. ¹⁸Në Shkrimin e shenjtë thuhet: *Mos ia lidh gojën kaut që shin në lëmë!* Gjithashtu, thuhet: *Kush punon, ka të drejtë për pagën e tij!*

¹⁹Padinë kundër kryetarit dëgjoje vetëm në qoftë se e vërtetojnë dy ose tre dëshmitarë. ²⁰Në qoftë se njëri prej tyre është me të vërtetë fajtor, qortoje para kryetarëve të tjerë, që të paralajmërohen edhe ata.

²¹Po të përgjeroj para Perëndisë, para Mesisë, Jezusit, dhe para engjëjve të shenjtë, që të veprosh me objektivitet të plotë në një rast të tillë. Mos u bëj i prirur për keq ndaj ndonjërit dhe mos i mbaj anën askujt.

²²Mos u ngut t'i vësh duart askujt (për ta emëruar në pozitën e kryetarit); përndryshe, do të bëhesh bashkëfajtor kur të dalë keq. Vetë ki kujdes që të mos largohesh nga rruga e drejtë. ²³Mos pi më vetëm ujë, por pi ngapak verë për shkak të stomakut dhe të sëmundjeve të tua të shpeshta! ²⁴Mëkatet e disa njerëzve dalin menjëherë në shesh dhe u shkojnë përpara në gjyq. Tek të tjerët ato njihen me shumë vështirësi, sepse e zbulojnë veten vetëm më vonë. ²⁵Po kështu është edhe me veprat e mira; ato dalin në shesh, dhe në rast të kundërt, ato do të dalin në dritë në fund.

Skllëverit

6 Skllëverit që janë anëtarë të kishës, duhet të sillen ndaj zotërinjve të tyre me nderimin që u përket atyre. Askush të mos bëhet shkak që njerëzit të flasin keq për Perëndinë dhe për mësimin tonë. ²Në qoftë se një skllav ka një besimtar për zotëri, nuk duhet ta nderojë më pak atë, sepse është vëllai i tij (në fe). Pra, duhet t'i shërbejë edhe më mirë, sepse një zotëri besimtar që e di se Perëndia e do, e trajton

mirë skllavin e tij.

Paralajmërimi për mësuesit e rremë dhe lakminë

Kështu duhet të mësosh dhe t'i paralajmërosh të gjithë në këtë drejtim. ³Në qoftë se ndokush mëson ndryshe dhe nuk u përmbahet fjalëve të shëndosha të Zotit tonë, Jezusit, Mesisë, dhe as mësimit të fesë, ⁴ai është mendjemadh dhe i paditur. Ai ka prirje të tepruar për ëndërrime dhe për grindje me fjalë. Nga kjo lindin smira, grindja, fjalët fyese, dyshimet e këqija ⁵dhe zënkat e vazhdueshme. Njerëz të tillë e kanë humbur logjikën. Ata janë larguar aq shumë nga rruga e vërtetë, saqë mendojnë që shërbimi i Perëndisë është mjet për t'u pasuruar.

⁶Sigurisht, shërbimi i Perëndisë është fitim i madh, vetëm me kusht që shërbëtori të kënaqet me aq sa ka. ⁷Në të vërtetë në këtë botë nuk sollëm asgjë me vete dhe prej saj asgjë nuk do të marrim me vete.

⁸Prandaj, në qoftë se kemi ushqim dhe veshje, kjo duhet të na mjaftojë.

⁹Kush dëshiron që të pasurohet me çdo kusht, bie në tundim, bie në dëshira të marra dhe të dëmshme, të cilat e plandosin atë në rrënim dhe humbje. ¹⁰Lakmia e parasë është fara e të gjitha të këqijave. Disa ishin aq të dhënë pas parasë, saqë dolën të pabesë ndaj Zotit dhe i shkaktuan vetes torturat më të tmerrshme.

Mbaje parasysh qëllimin

¹¹Ti je në shërbim të Perëndisë e duhet të ruhesh nga të gjitha këto. Përpiqu për drejtësinë, frikën nga Perëndia, besimin, dashurinë, durimin dhe dashamirësinë. ¹²Bëj gjithçka të mundur për të luftuar për fenë, që të fitosh jetën e përjetshme. Perëndia për këtë të thirri, kur dhe dëshminë e mirë të fesë para shumë dëshmitarëve. ¹³Të përgjëroj para Perëndisë, prej të cilit vjen e gjithë jeta, dhe para Jezusit, Mesisë, i cili dha dëshminë e mirë para Ponc Pilatit. ¹⁴Plotësoje detyrën me të cilën je ngarkuar, me aq besnikëri, sa të mos gjendet tek ti asnjë e metë, dhe qëndro besnik ndaj saj derisa të vijë Jezusi, Mesia dhe Zoti ynë. ¹⁵Kohën e ardhjes së tij e ka caktuar Perëndia, Sundimtari i pashoq dhe i pavarur, Mbreti dhe Zoti më i lartë, ¹⁶i vetmi që ka pavdekshmërinë. Ai është i përtejme – banon në dritën e paafërshme; është i padukshëm – asnjëri nuk e ka parë dhe nuk mund ta shohë. Atij i qoftë nderi dhe pushteti i përjetshëm! Amen!

Paralajmërim për të pasurit

¹⁷Paralajmëroji ata që, sipas pikëpamjes së kësaj bote, janë të pasur, që të mos jenë mendjemëdhën. Ata nuk duhet të kenë besim te diçka aq e pasigurt siç është pasuria, e cila mund t'u tretet në dorë, por te Perëndia që jep me begati sipas nevojës sonë. ¹⁸Ata duhet të jenë bujarë dhe të gatshëm ta ndajnë pasurinë e tyre me të tjerët. Në qoftë se investojnë në vepra të mira, ¹⁹grumbullojnë kështu për vete një thesar për të ardhmen, dhe në këtë mënyrë do të fitojnë jetën e vërtetë.

Paralajmërimi i fundit për Timoteun

²⁰I dashuri Timote, ruaji pa shtrembërim të vërtetat e fesë që t'u besuan! Largohu nga fjalët e kota dhe të pafe të këtyre njerëzve, që është në kundërshtim me të vërtetën, dhe që ka për bazë një dije të rreme.

²¹Disa tashmë e pranuan dhe u larguan nga rruga e fesë.

Zoti të ruajtë në hirin e tij!